Dosarul nr.4r-3016/24
Nr. PIGD 4-24039993-02-4r-08072024
Judecătoria Hîncești, sediul Central
Judecătorul Valentina Suruceanu

D E C I Z I E

25 septembrie 2025 mun. Chișinău
Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Avînd în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul: Silvia Cecan
Judecătorii: Denis Băbălău
Vladislav Schibin

Judecînd în ordine de recurs, recursul șefului Serviciului patrulare al Secției securitate publică a IP Hîncești, Viorel Pisica, declarat împotriva hotărîrii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 3 iunie 2024, prin care procesul contravenţional intentat în privinţa lui Gaina Igor pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 243[1] din Codul contravenţional, a fost încetat pe motivul lipsei faptei contravenţionale.

Procedura de înștiințare a părților a fost executată.

Termenul de examinarea a cauzei în instanța de recurs, 8 iulie 2024-25 septembrie 2025.

A C O N S T A T A T:

1. De către organul de constatare, Gaina Igor este învinuit de faptul că, la 10.02.2024 fiind în adiacentul vamei Leuşeni, a condus tractorul de model „MTZ - 82” cu n/î „*****”. Împreună cu alţi conducători de tractoare au iniţiat deplasarea în grup, astfel au fost create obstacole altor participanţi la traficul rutier.
2. Acţiunile lui Gaina Igor au fost încadrate în prevederile art. 243[1] din Codul contravenţional, participarea conducătorilor de vehicule la deplasarea neautorizată în grup (cu excepţia coloanelor oficiale) pe drumurile publice, care a condiţionat crearea impedimentelor în circulaţia rutieră.
3. Cauza contravenţională de învinuire a lui Gaina Igor a fost expediată pentru examinare conform competenţei către Judecătoria Hînceşti, sediul central şi înregistrată la data de 11.04.2024.
4. Prin hotărîrea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 3 iunie 2024, procesul contravenţional intentat în privinţa lui Gaina Igor pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 243[1] din Codul contravenţional, a fost încetat pe motivul lipsei faptei contravenţionale.

5. Nefiind de acord cu hotărîrea, șeful Serviciului patrulare al Secției securitate publică a IP Hîncești, Viorel Pisica, a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărîrii și remiterea cauzei la rejudecare.
6. În motivarea recursului s-a invocat că la materialele cauzei au fost anexate suficiente probe ce confirmă vina persoanei, iar procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu respectarea prevederilor art. 443 din Codul contravențional.
7. Judecând recursul declarat, examinând materialele cauzei, raportând situaţia de fapt la cea de drept, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul șefului Serviciului patrulare al Secției securitate publică a IP Hîncești, Viorel Pisica, urmează a fi respins, hotărîrea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 3 iunie 2024, urmînd a fi menținută.
8. Potrivit art. 3 alin.(1) din Codul de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanţa judecătorească.
9. Conform art. 471 din Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor esenţiale invocate în recurs.
10. Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa temeiurilor de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, care indică că „examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei”.
11. Conform prevederilor art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, „contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea

normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale”.

12. Colegiul constată că conform procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 203232, Gaina Igor este învinuit de faptul că, la 10.02.2024 fiind în adiacentul vamei Leuşeni, a condus tractorul de model „MTZ - 82” cu n/î „*****”. Împreună cu alţi conducători de tractoare au iniţiat deplasarea în grup, astfel au fost create obstacole altor participanţi la traficul rutier.
13. Acţiunile lui Gaina Igor au fost încadrate în prevederile art. 243^1 din Codul contravenţional, participarea conducătorilor de vehicule la deplasarea neautorizată în grup (cu excepţia coloanelor oficiale) pe drumurile publice, care a condiţionat crearea impedimentelor în circulaţia rutieră.
14. Conform art.7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.
15. Potrivit art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.
16. Conform art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluționare.
17. Potrivit art. 425 alin. (1) din Codul contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoașterea altor circumstanţe importante pentru justa soluționare a cauzei.
18. Sub aspectul dat, instanța de recurs, relevă că afirmațiile invocate în decizia de sancționare, poartă un caracter declarativ, neavînd suport probatoriu de fapt, respectiv în contextul art. 461 din Codul contravențional, această împrejurare, face incompatibilă menținerea în vigoare a actului de sancționare.
19. În contextul expus, Colegiul penal reiterează că în vederea determinării cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întîi dacă fapta de care este acuzat contravenientul constituie „acuzaţie în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenţie.

20. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea dacă o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional – potrivit dreptului intern, fapta săvîrșită de contravenient atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancțiunii aplicate.
21. Așadar, în ceea ce privește sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia.
22. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atîta timp cît amenda este un mijloc de constrângere a contravenientului și o măsură de prevenire a săvîrșirii de noi fapte, ea neavînd, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.
23. Prin urmare, cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalității armelor, al contradictorialității și al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie și prevăzute de Codul contravenţional al RM, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi ale procesului contravențional.
24. În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanţele judecătorești naţionale se abţin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija v. Spania*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon v. Franţa (nr. 2)*, dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea v. Romînia*, 15 februarie 2007, § 30).
25. Pe fundalul celor descrise, Colegiul penal relevă că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită contravenientului, potrivit principiului *in dubio pro reo*.
26. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, Colegiul penal reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărîrile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobîndite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.
27. Potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional și în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile

legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoanei.

28. Colegiul reiterează că la caz agentul constatator nu a prezentat nici o probă ce să confirme vinovăţia persoanei de comiterea contravenţiei imputate.
29. Astfel, cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina contestatarului, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute de către agentul constatator, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea contestatarului acţionează principiul in dubio pro reo.
30. În acest sens instanţa relevă că la materialele cauzei nu este anexat nici o probă ce ar confirma vinovăţia înaintată.
31. Reieşind din art. 33 din Legea privind siguranţa traficului rutier, deplasarea neautorizată în grup (cîte doi şi mai mulţi, cu excepţia coloanelor oficiale) cu vehicule pe aceeaşi bandă sau pe benzi paralele, este condiţionată de depăşirea limitei de viteză ori cu viteză redusă nejustificat, care creează impedimente în deplasarea altor mijloace de transport.
32. Din probele prezentate de către organul de constatare nu rezultă că, Gaina Igor la 10.02.2024 fiind în adiacentul vamei Leuşeni, a condus tractorul de model „MTZ - 82” cu n/î „*****” şi împreună cu alţi conducători de tractoare au iniţiat deplasarea în grup, astfel au fost create obstacole altor participanţi la traficul rutier. Or, secvenţele care se conţin pe CD-rul prezentat de către agentul constatator, prezintă înregistrare video care redă cum trece automobilul poliţiei din spate, îl urmează un tractor, se mai deplasează câteva tractoare cât şi alte automobile, autoturismele ies la depăşire, ceea ce nu demonstrează faptul că Gaina Igor s-ar deplasa în coloană.
33. Conform art. 33 pct. 3) din Legea nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranţa traficului rutier, conducătorul de vehicul este obligat, să aplice în trafic norme de conducere preventivă şi să nu adopte comportament agresiv, manifestat prin deplasarea neautorizată în grup (cîte doi şi mai mulţi, cu excepţia coloanelor oficiale) cu vehicule şi/sau motociclete sau ciclomotoare care circulă pe aceeaşi bandă sau pe benzi paralele, depăşind limita de viteză ori cu viteză redusă nejustificat, sau fără asigurarea între oricare două vehicule consecutive a spaţiului necesar revenirii pe bandă a unui vehicul care a efectuat depăşirea.
34. Potrivit art. 10 din Codul contravenţional, constituie contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

35. Conform art. 14 alin. (1), (2) din Codul contravenţional, contravenţia se săvîrşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvîrşită cu intenţie dacă persoana care a săvîrşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări.
36. La caz, nu s-a dovedit faptul că în acţiunile lui Gaina Igor sunt întrunite elementele componenţei de contravenţie prevăzută la art. 243^1 din Codul contravenţional, şi că anume acesta la data de 10.02.2024 a acţionat cu intenţie directă şi s-a deplasat neautorizat pe drumul public, iar ca urmare a acţiunilor sale au fost create impedimente în circulaţia rutieră, şi în mod conştient a dorit survenirea urmărilor prejudiciabile.
37. Fapta prejudiciabilă poate fi reţinută şi în situaţia în care mijloacele materiale de probă ori înscrisurile se află în posesia autorului faptei ce reprezintă obiectul procesului penal, în situaţia în care respectivele obiecte şi înscrisuri puteau servi la aflarea adevărului în cauza judiciară. Faptul că acuzatul are dreptul de a nu contribui la propria incriminare presupune că ”persoana pusă sub acuzare este îndreptăţită să adopte o atitudine pur pasivă, respectiv să nu dea declaraţii si să nu colaboreze cu organele judiciare în nicio modalitate”.
38. La fel, agentul constatator nu a dovedit nici faptul că, Gaina Igor la data de 10.02.2024 s-a deplasat neautorizat pe un drum public, reieşind din art. 33 din Legea privind siguranţa traficului rutier, care prevede că deplasarea neautorizată în grup (cîte doi şi mai mulţi, cu excepţia coloanelor oficiale) cu vehicule pe aceeaşi bandă sau pe benzi paralele, este condiţionată de depăşirea limitei de viteză ori cu viteză redusă nejustificat, care creează impedimente în deplasarea altor mijloace de transport.
39. Mai mult, Gaina Igor a reiterat că nu a creat impedimente în trafic.
40. Prin urmare, odată ce lui Gaina Igor i se impută comiterea unei contravenţii agentul constatator urma să demonstreze vinovăţia acestuia, mai mult că, nimeni nu este obligat să-şi demonstreze vinovăţia, acest fapt revine în obligaţiunea pozitivă a statului.
41. Or, sarcina probaţiunii îi revine în exclusivitate agentului constator, reieşind din acest principiu organului de constator îi revine obligaţia de a verifica o probă sau alta, sursa provenienţei acestora precum şi orice versiune apărută în cursul urmăririi penale atît în favoarea cît şi în defavoarea făptuitorului.
42. În același context, Colegiul consideră că motivele invocate de recurent sunt declarative și nu pot fi reținute, alegațiile expuse în cererea de recurs au constituit obiect de studiu al primei instanțe, care le-a oferit o apreciere justă și motivată.
43. Colegiul penal conchide că argumentele invocate în recurs nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic

superior, motiv pentru care acesta urmează a fi respins ca nefondat, cu menţinerea fără modificări a hotărîrii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 3 iunie 2024.

44. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 474 din Codul contravențional, Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E:

A respinge ca nefondat recursul declarat de către șeful Serviciului patrulare al Secției securitate publică a IP Hîncești, Viorel Pisica.

A menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 3 iunie 2024, prin care procesul contravenţional intentat în privinţa lui Gaina Igor pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 243[1] din Codul contravenţional, a fost încetat pe motivul lipsei faptei contravenţionale.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Silvia Cecan

Judecătorii Denis Băbălău

Vladislav Schibin